

**CHILD ABUSE AMONG STUDENTS GRADE 5 - 6:
A SITUATION ANALYSIS IN BANGKOK METROPOLIS**

KAMONRUT KRONGYUTH

//

อภิรักษ์ ทนพาวสาร

จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF SCIENCE (PUBLIC HEALTH)
MAJOR IN PUBLIC HEALTH NURSING
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2001

ISBN 974-04-0637-8

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

TH
K150
2001

4236117 PPH/M : MAJOR : PUBLIC HEALTH NURSING; M.Sc. (PUBLIC HEALTH)

KEY WORDS : CHILD PHYSICAL ABUSE / CHILD EMOTIONAL ABUSE

KAMONRUT KRONGYUTH: CHILD ABUSE AMONG STUDENTS GRADE 5-6: A SITUATION ANALYSIS IN BANGKOK METROPOLIS. THESIS ADVISORS: SOMPORN TRIAMCHAISRI, Ph.D., PHITAYA CHARUPOONPHOL, M.D., NIRAT IMMAMEE, Ph.D., SURINTORN KALAMPAKORN, Ph.D., 128 p. ISBN 974-04-0637-8

The purpose of this descriptive research was to examine the relationships between child factors, guardian factors, family factors and child physical and/or emotional abuse among students grade 5-6 in Bangkok Metropolis. The subjects consisted of 370 students selected by random sampling technique. Data was collected from 15th to 31st January 2001. The instrument used in this study was a questionnaire which included characteristics of children and guardians, family relationship, family crisis, child self-esteem, child abuse perception, guardian personality, guardian perception of child abuse, and child physical and emotional abuse. The data analysis was performed by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and Pearson's product moment correlation coefficient.

Results showed that 90.8 percent of the students were abused by their guardians. Type of abuse found were: physical abuse (3.8 %), emotional abuse (18.0 %), and physical and emotion abuse (69.0 %). The most frequent method of physical abuse was hitting by a rod or a belt, and the most frequent method of emotional abuse was yelling. Among child abuses, there were significant differences in child gender, guardian's marital status, and guardian's education level (p-value <0.05). The significant factors related to child abuse included child self-esteem, guardian's personality, family crisis, and family relationship (p-value < 0.05).

It is suggested that health care providers should be aware of child abuse situations. Counselling and advising guardians, and promoting affection bonding and warmth in the family would be effective strategies to minimize the problem.

4236117 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : พยาบาลสาธารณสุข : วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์)

กมลรัตน์ ครอบงูท : การกระทำรุนแรงต่องานักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 – 6 : กรณีศึกษาในกรุงเทพมหานคร (CHILD ABUSE AMONG STUDENT GRADE 5-6: A SITUATION ANALYSIS IN BANGKOK METROPOLIS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สมพร เตรียมชัยศรี, ปร.ด.,พิทยา จารุพูนผล, M.D., นิรัตน์ อิมามี, Ph.D., สุรินทร์ กลัมพากร, Ph.D.128 หน้า. ISBN 974-04-0637-8

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการถูกระทำความรุนแรงทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็กนักเรียนโดยผู้ปกครอง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของเด็ก ผู้ปกครองและครอบครัว ประชากรที่ศึกษาคือผู้ปกครองที่ดูแลเด็กโดยตรงและเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 370 ราย ตั้งแต่วันที่ 15-31 มกราคม 2544 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของเด็กและผู้ปกครอง แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว แบบวัดความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของเด็กนักเรียน แบบสอบถามการถูกระทำความรุนแรงด้านร่างกาย แบบสอบถามการถูกระทำความรุนแรงด้านจิตใจ แบบวัดบุคลิกภาพผู้ปกครอง แบบสอบถามการรับรู้การถูกระทำความรุนแรงต่อนักเรียนโดยผู้ปกครอง แบบสอบถามการรับรู้การกระทำรุนแรงต่อเด็กนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า เด็กร้อยละ 90.8 ถูกระทำความรุนแรงจากผู้ปกครอง แบ่งเป็นด้านร่างกายร้อยละ 3.8 ด้านจิตใจร้อยละ 18.0 ด้านร่างกายและจิตใจ ร้อยละ 69.0 วิธีการกระทำรุนแรงด้านร่างกายที่พบมากที่สุด คือ เข็มขัดด้วยไม้หรือเข็มขัด และวิธีการถูกระทำความรุนแรงด้านจิตใจที่พบมากที่สุดคือ ตะคอกหรือตวาด ส่วนใหญ่ความถี่ของการถูกระทำความรุนแรงแต่ละวิธีการ คือนานๆ ครั้ง การกระทำรุนแรงต่องานักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามความต่างของ เพศของเด็ก สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำรุนแรงต่องานักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.05$) คือ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง บุคลิกภาพของผู้ปกครอง ภาวะวิกฤตในครอบครัว และสัมพันธภาพในครอบครัว

ผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะคือ พยาบาลสาธารณสุขควรตระหนักในการป้องกันการถูกระทำความรุนแรงเด็กในครอบครัว ให้ความสนใจและติดตามเยี่ยมบ้านเด็กที่มีแนวโน้มต่อการกระทำรุนแรงในครอบครัว รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความรักความอบอุ่นในครอบครัว